

10 września 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

F16g 1/00

OTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12293.

Société Anonyme Etablissements Smeldur
(Stains, Francja).

Kl. 47 d 8.

h7c1, 1/00

Pas skórzany z oddzielnych pasków podłużnych.

Zgłoszono 23 listopada 1928 r.

Udzielono 8 lipca 1930 r.

Pierwszeństwo: 30 listopada 1927 r. (Belgja).

Znane są już pasy skórzane, wykonane z podłużnych pasków, połączonych złączami poprzecznymi. Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pas skórzany, którego podłużne paski, składające się z ułożonych jeden na drugim 2, 3 lub 4 rzemieni balata lub pasm jakiejkolwiek tkaniny, są połączone poprzecznie ze sobą zapomocą cienkich i giętkich płytek ze skóry pergaminowej albo ze stali odpowiedniego gatunku. Płytki te są wsunięte pomiędzy rzemienie i przymocowane (zapomocą spinaczy w razie zastosowania skóry pergaminowej lub małych nitów w razie użycia płytek ze stali) tylko do paska lub pasków podłużnych zewnętrznych, celem umożliwienia swobodnego wyginania się paska wewnętrznego, niezbędnego do ścisłego jego

przylegania do koła pasowego, oraz przykrycia łepków spinaczy lub nitów.

Pasma poszczególne, tworzące każdy z pasków podłużnych, są połączone ze sobą zapomocą rozwidlonych nitów, umieszczonych między poprzecznymi płytkami w ten sposób, że pas wygina się przy nitach po nałożeniu go na koło pasowe. Tak umieszczony między płytkami poprzecznymi nit jest odsunięty od powierzchni czynnej pasa i nie styka się z kołem pasowym, przy czem w tem miejscu wytwarza się wklęsnięcie w pasie, tworzące wolną przestrzeń.

Na rysunku jest przedstawiony tytułem przykładu pas skórzany podwójnej grubości, wykonany według wynalazku. Fig. 1 przedstawia część pasa w widoku zgóry, fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż

linji 2—2 fig. 1, fig. 3 — przekrój podłużny wzdłuż linji 3—3 fig. 1.

Podłużne paski o szerokości np. od 15 do 20 mm, uwidocznione na rysunku, składają się z dwóch rzemieni — wewnętrznego *a* i zewnętrznego *b*. Obydwa te rzemienie winny posiadać jednakową rozciągłość, aby mogły przenosić należycie napęd. Grubość tych rzemieni może być dostosowana do warunków pracy, z zachowaniem należytego przylegania do koła pasowego.

Paski podłużne są połączone ze sobą poprzecznymi płytkami *c* o szerokości np. około 12 do 25 mm, zależnej od średnicy kół pasowych. Płytki te, cienkie i giętkie, winny posiadać niezbędną sztywność przy zdejmowaniu pasa z kół pasowych. W tym celu najlepiej jest zastosować płytki ze skóry pergaminowej lub wysuszonej w stanie surowym, która jest doskonałym materiałem do wyrobu stale wyginanych pasów. Grubość tych płytek może wynosić około 1 do 2,5 mm. Można je zastąpić płytkami ze stali galwanizowanej w pasach, narażonych na działanie wilgoci. Grubość ich w takim razie może wynosić tylko od 0,4 do 1 milimetra.

Płytki poprzeczne są wsunięte pomiędzy rzemienie *a* i *b* i przymocowane tylko do górnego podłużnego paska *b* (zapomocą spinaczy lub nitów *d*, zależnie od materiału, użytego na te płytki), aby umożliwić swobodne wyginanie się rzemienia *a* na kole pasowym. Łebki spinaczy lub nitów *d* są wskutek tego przykryte zewnętrznym paskiem *a*.

Umieszczenie płytek poprzecznych *c* o pewnej sztywności pomiędzy paskami podłużnymi *a*, *b* nie nadaje całemu pasowi zbytnej sztywności, lecz pozostawia mu pewną giętkość, jakiej nie mógłby pas ten posiadać, gdyby płytki poprzeczne znajdowały się nazewnątrz, jak to już proponowano.

Rzemienie *a* i *b* i t. d., tworzące paski

podłużne, są połączone ze sobą zapomocą rozwidlonych nitów *e*, umieszczonych między płytkami poprzecznymi *c* (fig. 1), tak, aby dać pasowi możliwość wyginania się w tem miejscu i aby zagięte końce *e*₁ nitów *e* były odsunięte po wygięciu się pasa (fig. 3) od jego powierzchni czynnej i nie stykały się wcale z kołem pasowym.

Wklęsnięcia, utworzone przez pasek dolny *a*, są celowo powiększone na fig. 3, z której wynika, że końce nitów nie uszkadzają koła pasowego, przyczem wobec takiego ich rozmieszczenia powierzchnia czynna pasa tworzy przy zetknięciu się z kołem pasowym małe przestrzenie wolne *f*, które zwiększają przyleganie pasa.

Pasmo *a* przywiera do koła pasowego wskutek wytwarzania się niedopreżności w przestrzeniach *f* (pod nitami *e*), a punkty, w których skóra ociera się o koło pasowe są ograniczone do miejsc, w których krzyżują się paski podłużne ze sztywnymi płytkami poprzecznymi, jak to wynika z fig. 3. Płytki *c* ze skóry pergaminowej lub stali sprężystej zapobiegają ścieraniu się paska *a* w tych miejscach, przyczem sztywna płytka *c* przejmuje w punkcie tym prawie całkowicie natężenie mechaniczne, a pasek *a* tworzy poduszkę, nie przenosząc najmniejszych natężeń mechanicznych.

Ścisłe doświadczenia pozwoliły ustalić współczynnik tarcia równy średnio 1,41, a siłę przenoszoną równą prawie 300 gramom na milimetr kwadratowy w tym przypadku, gdy pasek wewnętrzny dotyka zewnętrznego.

Stwierdzono zapomocą doświadczeń, że wydłużenie pasa jest prawie żadne, w każdym zaś razie dużo mniejsze od wydłużenia pasów, używanych dotychczas.

Teoretycznie, odległość między dwiema sąsiednimi płytkami poprzecznymi *c* nie powinna przekraczać 12 mm w pasach podwójnych i 18 do 20 mm w pasach poczwórnych, aby nity *e* pasków *a*, *b* mogły uchwycić płytki z obu stron, co zapewnia

dostateczną sztywność pasowi i umożliwia przenoszenie zapomocą poprzecznych płytek sił, działających w kierunku poprzecznym w momencie hamowania bez jakiegokolwiek odkształcenia pasa, wykonanego w ten sposób.

Wynalazek nie jest ograniczony podanym przykładem wykonania, a obejmuje również wszystkie jego odmiany, różniące się ilością rzemieni, tworzących paski podłużne, szerokością pasków, jak również rodzajem materiału, z jakiego są wykonane. Wszystkie te szczegóły mogą być zmieniane stosownie do własności pasa i warunków pracy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pas z pasków podłużnych, umieszczonych w pewnej odległości od siebie, wykonany w sposób znany z kilku warstw skóry, balaty lub tkaniny o odpowiednich własnościach, dostosowanych do warunków pracy, przyczem paski podłużne są połączone w kierunku poprzecznym płytkami, znamienny tem, że te giętkie płytki ze skóry, pergaminu, lub blachy stalowej są przesunięte naprzemian pomiędzy poszcze-

gólnemi warstwami pasa i przymocowane w oddzielnych punktach tylko do jednego lub kilku podłużnych pasków zewnętrznych, celem pozostawienia pewnej możliwości przesuwania się warstwie wewnętrznej (a), która przylega do koła pasowego, oraz celem przykrycia łepków spinaczy lub nitów.

2. Pas z pasków podłużnych, według zastrz. 1, znamienny tem, że poszczególne warstwy pasków podłużnych są związane ze sobą rozwidlonemi nitami, umieszczonemi pomiędzy płytkami poprzecznymi.

3. Pas według zastrz. 2, znamienny tem, że nity są umieszczone w ten sposób, iż nie stykają się z powierzchnią koła pasowego przyczem są wytworzone zagłębienia (f) o głębokości równej grubości poprzecznych płytek, w których to zagłębieniach wytwarza się niedopreżność, powiększająca przyleganie pasa do koła pasowego.

Société Anonyme
Etablissements Smeldur.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

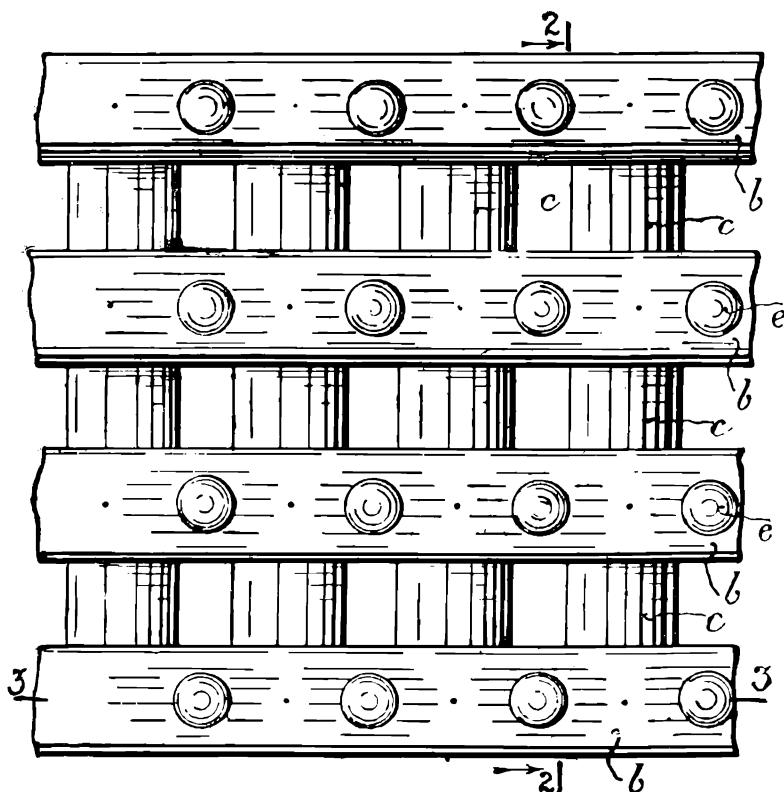

Fig 2

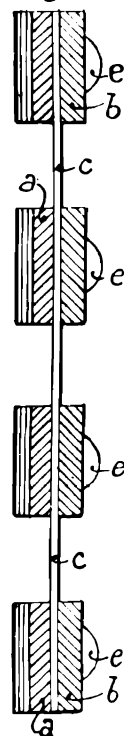

Fig 3

